

Bayer Zsolt: Német küldetéstudat

2022 január 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

1975 tavaszán megkezdte működését a Vörös Hadsereg Frakció nevű terrrorszervezet második generációja.

Idén nyolcvankilenc (89) éve, hogy megalakult Hitler kormánya (1933. január 30-án nevezték ki birodalmi kancellárnak). Koalíciós kormány volt kezdetben, amelynek az NSDAP-n kívül a Német Nemzeti Néppárt is tagja volt.

A történelem aztán sok nevet örökre belevéselt a kollektív tudatunkba abból a kormányból, illetve az 1933 után létezett és egészen a háború végéig fennálló kormányokból.

Így például ki ne ismerné magának a kormányfőnek (kancellárnak), Adolf Hitlernek a nevét?

Aztán ott van Joachim von Ribbentrop, birodalmi külügyminiszter, aki szovjet kollégájával, Vjacseszlav Mihajlovics Molotovval együtt nevet ad a Hitler–Sztálin paktumnak, amelyet azonban mégsem lehet nevén nevezni, mert akkor még inkább kilógna a lóláb, vagyis a két rendszer egylényegűsége. Apró érdekesség: e paktum alapján osztják fel maguk között Lengyelországot, s támadja hátba Sztálin kelet felől az élet-halál harcot vívó lengyeleket.

Majd az NKVD hóhérai a katyni erdőben 25-30 ezer lengyel tisztet, egyetemistát, értelmiségit, hazafit lőnek bele tömegsírokba, s amikor a londoni emigráns lengyel kormány ezt jelzi Churchillnek, ő ennyit mond a lengyeleknek: fogják be a szájukat, csak nem képzelik, hogy ilyen semmisség miatt kiugrasztják Sztálint a Hitler elleni koalícióból...

Ezt nevezzük a Nyugat felsőbbrendűségének.

Aztán a nürnbergi perben a szovjet főügyész még feláll, és ujját vádlón elre nyújtva ráolvassa a német vádlottakra a katyni mészárlást. Az angol, a francia meg az amerikai ügyészek pedig a cipőjük orrát nézegetik közben – s a lengyelek, akik mindvégig a jó oldalon harcoltak, megkapják jutalmul azt, amit mi büntetésből: negyven év kommunista (rém)uralmat és szovjet befolyást.

Mielőtt elfelejtenénk:

ez is a Nyugat felsőbbrendűségének, nagyszerűségének, liberális demokráciájának és igazságosságának elidegeníthetetlen eleme (mondjuk, mint Trianon).

Aztán ott van még Himmler belügyminiszter, Göring, előbb mint gazdasági, utóbb mint légügyi miniszter, Goebbels mint propagandaminiszter, vagy Albert Speer mint birodalmi fegyverkezési és utánpótlási miniszter, vagy a birodalmi miniszterek, mint Rudolf Hess vagy Martin Bormann, s persze el ne feledkezzünk az olyan stallumokról, mint a „megszállt keleti területek birodalmi minisztere”, ezt a magas hivatalt például Alfred Rosenberg töltötte be.

De hát szerencsére ez a múlt, csupa história, s a háború után úgyis jött a Marshall-segély meg a konszolidáció (a szétszórt 14 milliárd dollárból nagyjából egyformán másfél-másfél milliárdot kapott az NSZK és Olaszország, de még az NDK-nak is jutott 0,1 milliárd dollár, hehe), s az NSZK-ban megszületett az a jóléti társadalom, amely valóban elhozta az embereknek a soha nem látott jólétet, ahová mi, a berlini fal rosszabbik oldalára zárva egyfolytában vágyakoztunk, hiszen fogalmunk sem volt arról, hogy a Schwarzwaldklub csodálatos világa, a halkan brummogó Mercik és BMW-k, a teraszokról leomló muskátli-erdők, a felfoghatatlan tisztaság és rend mind-mind azon az alkun nyugszanak, miszerint

ilyen jól élhettek, ha cserébe elfelejtitek a lelketeket és az identitásotokat.

S a németek ráálltak erre az alkura – az vesse rájuk az első követ, aki nem állt volna rá. Mi például '56 után arra álltunk rá, hogy ha befogjuk a pófánkat és megtagadjuk a forradalmat, akkor mi lehetünk a szocialista lágerben a legvidámabb barakk, tehát nem kell fáznunk és éhezünk, hideg virsli meleg sör eldorádó, s még nadrágszíjparcella is lehet az M7-es mellett, ez aztán a fa...a, főleg, ha a románokra gondolsz, éljen Kádár bácsi cukrászdája!

Szóval, a (nyugat) németek összerakták a nyugati világ második leggazdagabb országát, benne a rendet, a tisztaságot, a kiszámíthatóságot, a munka tiszteletét, a szorgalmat – vagyis ennyiben még rizték németiségüket,

de elfelejtették a birodalmi tudatot meg a küldetésstudatot is végre. Persze, hiába éltek a nyugati világ második leggazdagabb országában, hiába éltek soha nem látott jólétben, hiába dolgozhatott és boldogulhatott az NSZK-ban bárki, de tényleg bárki, ennek ellenére megjelentek a szélsőbalos anarchisták ott is, és a nyugati világ második leggazdagabb országában is végigsöpört a terror a Vörös Hadsereg Frakció (RAF) képében. Tegyük is egy kis kitérőt, már csak a letagadhatatlan áthallások miatt – mondhatjuk úgy is: nincs új a nap alatt, főleg, ha megrothadt agyú és lelkes kommunistákról van szó.

A nyugati világ második leggazdagabb országában tehát már a hatvanas évek végén megjelentek a szélsőbalos ifjúsági mozgalmak ('68, vigyázó szemetek ismét Párizsra vessétek, Cohn-Bendit már keveri a sz...t, ugyanis túl jól él és unatkozik, ezért forradalomról delirál és meglepetten engedi, hogy „kislányok simogassák és belenyúljanak a nadrágjába”), Rudi Dutschke meg a neje ráhelyezi ujját a kor ütőerébe és rádöbben, hogy az NSZK-ban – most figyelj! – autokrata hatalom van, ami ellen bármilyen eszközzel küzdeni kell, leginkább erőszakkal, mert – így a logika – az erőszakra majd erőszak lesz a válasz, és az le fogja leplezni a nyugatnémet állam fasizmusát és náciizmusát, mert az NSZK nem csupán autokrata, hanem egyenesen fasiszta meg náci is, ó, hát persze, mondom én, hogy nincs új a nap alatt.

Ezeknek a felesleges idiotáknak a szülei és a nagyszülei harminc évvel előttük még belefagytak Moszkva alatt a lövészárokbba, megőrültek Sztálingrád poklában, marhavagonokban vitték őket az iszony lágereibe, vagy kifordult beleikkel a kezükben nézték az eget a normandiai homokban, a

nyomorult, elpuhult és elhülyült ivadékaik meg „harcba indultak” az „autokrata meg náci” hatalom ellen, és Mao Ce-tungot meg Pol Potot istenítették, és embereket kezdtek elrabolni és meggyilkolni, bankokat raboltak ki, s ha úgy jött ki a lépés, hát megölték a rendőroket is,

bombát robbantottak egy amerikai tiszti klubban, de robbantottak Augsburgban és Münchenben is, bombát raktak egy szövetségi bíró kocsjába, ám az autót a felesége használta éppen, így halt meg. De merényletet követtek el a hamburgi Springer székház ellen (igen, ez az az Axel Springer), a heidelbergi amerikai katonai bázis ellen, s főideológusuk, bizonyos Ulrike Meinhof így fogalmazta meg „küldetésüket”:

A városi gerilla akciói sohasem irányulnak a nép ellen. Azok mindig az imperialista apparátus elleni akciók. A városi gerilla az állam terrorizmusa ellen harcol.

Ó, hát persze...

Aztán végre elkapták és letartóztatták az összes rohadékot. Az egyik belepusztult az éhségstrájkba (hál' Istennek!), a többi megpróbált bohózatot csinálni a perükben, egyebek mellett azt üvöltözték a bírónak, hogy „fasiszta se...fej”, meg „imperialista államdísznö” – teljesen olyanok voltak, mint Szabó Tímea meg Jakab Péter.

Aztán Ulrike Meinhof felkötötte magát a cellájában, szintén hál' Istennek, legalább nem kellett tovább zabáltatni, persze a többi azonnal megkérdőjelezte az öngyilkosságát, azt terjesztve a sajtó segítségével, hogy a „fasiszta állam” meggyilkolta őt (ugye, milyen ismerős?), végül a maradék gyáva és aljas gazember életfogytiglant kapott.

De minden folytatódott, mert megkezdte működését a terrrorszervezet második generációja, egyebek mellett éppen azzal a céllal, hogy elérjék bebörtönzött elvtársaik szabadon bocsájtását.

1975 tavaszán megtámadják a stockholmi német nagykövetséget – négy halott.

1977 tele: támadás egy amerikai katonai bázis ellen Gießenben – szerencsére csak vörös terroristák halnak meg.

1977 tavasza: meggyilkolják Siegfried Buback főügyészt (ezeknek a főügyészek mindig útban vannak).

1977 nyara: Frankfurtban meggyilkolják a Dresdner Bank vezérét, Jürgen Pontót.

1977 szeptember: bombamerénylet a szövetségi ügyészség hivatala ellen.

1977 szeptember: elrabolják Hans-Martin Schleyert, a német gyáriparosok szövetségének elnökét (a kíséretében lévő két rendőrt egyszerre agyonlövik).

1977 október: a Lufthansa mallorcai járatának eltérítése, palesztin terroristák az elkövetők, a Vörös Hadsereg

Frakció (RAF) elsőként üdvözli a gépeltérítést. A terroristák a gép kapitányát agyonlövik, a német különleges egységek végül Mogadishu repterén megrohanják a gépet, három terroristát végre likvidálnak, egyet megsebesítenek.

Ezen eseményt követően a börtönben lévő Andreas Baader, Gudrun Ensslin és Jan-Carl Raspe végre megöli magát. Halálhírük után a RAF egy autó csomagtartójában hagyja a meggyilkolt Schleyer holttestét.

Gondolná az ember, ezzel vége az ürületnek, de nem. Színre lép a harmadik generáció.

1978 folyamán ismét több bankrablást hajtanak végre, hogy feltöltsék a kasszát.

1979 nyara: megkísérik meggyilkolni Haig tábornokot, az amerikai NATO-főparancsnokot.

1981 nyara: bombamerénylet a ramsteini amerikai légi bázisnál, illetve sikertelen merénylet Heidelbergben Frederick Kroesen tábornok ellen.

1984 tél: sikertelen pokolgépes merénylet Oberammergauban a NATO továbbképző központja ellen.

1985 február: meggyilkolják Ernst Zimmermann gyártulajdonost.

1985 nyara: merénylet a frankfurti amerikai légi bázis ellen, két halott. E merénylet előkészítésekor elrabolták Edward Pimental amerikai katonát, meggyilkolták, és az ő irataival mentek be a bázisra.

1986 nyara: meggyilkolják Karl Heinz Beckurtsot, a Siemens elnökét.

1986 ősz: meggyilkolják Gerold von Braunmühl, a német külügyminisztérium politikai igazgatóját.

1988 ősz: sikertelen merénylet Hans Tietmeyer ellen, aki államtitkárként Németországot képviselte a valutaalapnál.

1988 november: meggyilkolják Alfred Herrhausent, a Deutsche Bank elnökét.

1991 tavasz: meggyilkolják Karsten Rohwedert, a Treuhandanstalt vezetőjét.

1991 tél: Budapesten, a ferihegyi gyorsforgalmi úton merényletet követnek el egy Izraelbe kivándorló orosz zsidókat szállító busz ellen – két magyar rendőr és sok utas megsebesül, többen súlyosan.

(folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
